

STANOWISKO NR 2

XXVI KZD

ws. sytuacji społeczno-gospodarczej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stwierdza, że skutki trwającego kryzysu gospodarczego oraz brak perspektyw szybkiej poprawy sytuacji na rynkach światowych mają coraz większy, negatywny wpływ na stosunki społeczne i gospodarcze w Polsce. Wzrost bezrobocia, zahamowanie wzrostu płac, brak stabilizacji zatrudnienia, ograniczona pomoc społeczna, niewystarczające wsparcie rodzin oraz chaos w ochronie zdrowia i edukacji wpływają negatywnie na poziom życia Polaków powodując ubożenie coraz większej części społeczeństwa.

System podatkowy nierównomiernie rozkładający obciążenia fiskalne, premiujący osoby o wysokich dochodach, podobnie jak nierówne obciążenia kosztami zabezpieczenia społecznego potęgują poczucie niesprawiedliwości społecznej, dzielą społeczeństwo - dlatego konieczna jest gruntowna rewizja systemów podatkowych i zabezpieczenia społecznego.

Władza publiczna w sposób niewystarczający lub w ogóle nie dostrzega konieczności przeciwdziałania tym zjawiskom. Dotychczasowa polityka, skupiona przede wszystkim na cięciach i oszczędnościach, wobec czekających Polskę i Europę wyzwań demograficznych i poważnych zmian na rynku pracy nie daje gwarancji poprawy sytuacji przeciętnej rodziny w bliskiej i dalszej perspektywie, ale także odbija się na stabilności publicznych finansów oraz bezpieczeństwie ubezpieczeń społecznych.

Wzrost gospodarczy powinien być generowany zarówno przez inwestycje, w tym, publiczne jak i wzrost popytu wewnętrznego. Jednak osiągnięcie pozytywnych rezultatów w obszarze gospodarki nie może odbywać się kosztem pracowników i ich rodzin.

KZD jest zaniepokojony powszechnym i wzrastającym brakiem poczucia bezpieczeństwa na rynku pracy. Jednym z kluczowych problemów jest postępująca segmentacja rynku, która dotyka szczególnie młodych ludzi, z dużym opóźnieniem wchodzących na rynek pracy oferujący niskie standardy zatrudnienia (umowy śmieciowe),

powodujące oddalenie szans na założenie rodziny, godzenie życia zawodowego i rodzinnego oraz gwarancję zabezpieczenia na starość.

Wyzwaniem na dziś jest nadmiernie wysoki poziom bezrobocia i niekorzystne tendencje dalszego jego wzrostu. Konieczne jest opracowanie strategii państwa na rzecz wzrostu zatrudnienia, a podstawą: uruchomienie zamrożonych środków Funduszu Pracy na aktywne formy wzmacniające zatrudnienie i przeciwdziałanie bezrobociu. Wymaga to od wszystkich uczestników dialogu społecznego racjonalnych działań na jego rzecz. Zatrudnienie musi być dla nas priorytetem.

NSZZ „Solidarność” oczekuje od rządu już dzisiaj, a nie w odległej, nieokreślonej przyszłości działań wzmacniających bezpieczeństwo pracujących i ich rodzin oraz równoważenia potrzeb pracowników i pracodawców dla stworzenia instytucjonalnych ram stabilnego rynku pracy. Rząd musi skutecznie i w odpowiednim czasie kierować swoje programy i środki finansowe w ramach polityki zatrudnienia oraz działań socjalnych do określonych grup społecznych, ponieważ skutki opóźnień, niedopasowania lub braku reakcji są nieodwracalne zarówno dla obywateli jak i państwa. Jednym z nich, szczególnie dotkliwym społecznie, jest wymuszona emigracja zarobkowa. Przyczyniają się do niej zwłaszcza brak powiązań systemu edukacji z potrzebami rynku, niskie wynagrodzenia, zaniedbania w obszarze uczenia się przez całe życie, brak kompleksowego systemu doradztwa zawodowego oraz niewydolność publicznych służb zatrudnienia. Domagamy się wprowadzenia mechanizmów prawnych, organizacyjnych i finansowych dla poprawy sytuacji gospodarstw domowych i budowania rodziny, w której będą się rodzić i wychowywać dzieci, a rodzice nie będą zmuszani do wyjazdu za granicę. Konieczne jest stworzenie całego systemu mechanizmów kompleksowo wspomagających rodzinę: na rynku pracy, w systemie edukacji i opieki nad dzieckiem, osobami starszymi, niepełnosprawnymi oraz w systemie podatkowym.

NSZZ „Solidarność” nie ucieka od funkcji edukacyjnej i kontrolnej w zakresie praw i obowiązków pracowników, ale dostrzega narastający brak odpowiedzialności państwa za tworzenie dobrego prawa i jego egzekucję.

Atmosfera braku zaufania oraz niedocenianie doświadczenia NSZZ „Solidarność” zarówno w sferze rozwiązywania konfliktów jak i kreowania nowych rozwiązań przez władzę publiczną powodują, że dialog społeczny staje się fikcją, fasadą, za którą kryje się dyktat jedynie słusznej opcji.

Polska potrzebuje odpowiedzialnej strategii społecznej, będącej integralną częścią polityki gospodarczej, która musi być tworzona w duchu dialogu społecznego, jedyne skutecznego sposobu rozwiązywania problemów demokratycznego państwa.

Kielce, 23 listopada 2012 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed